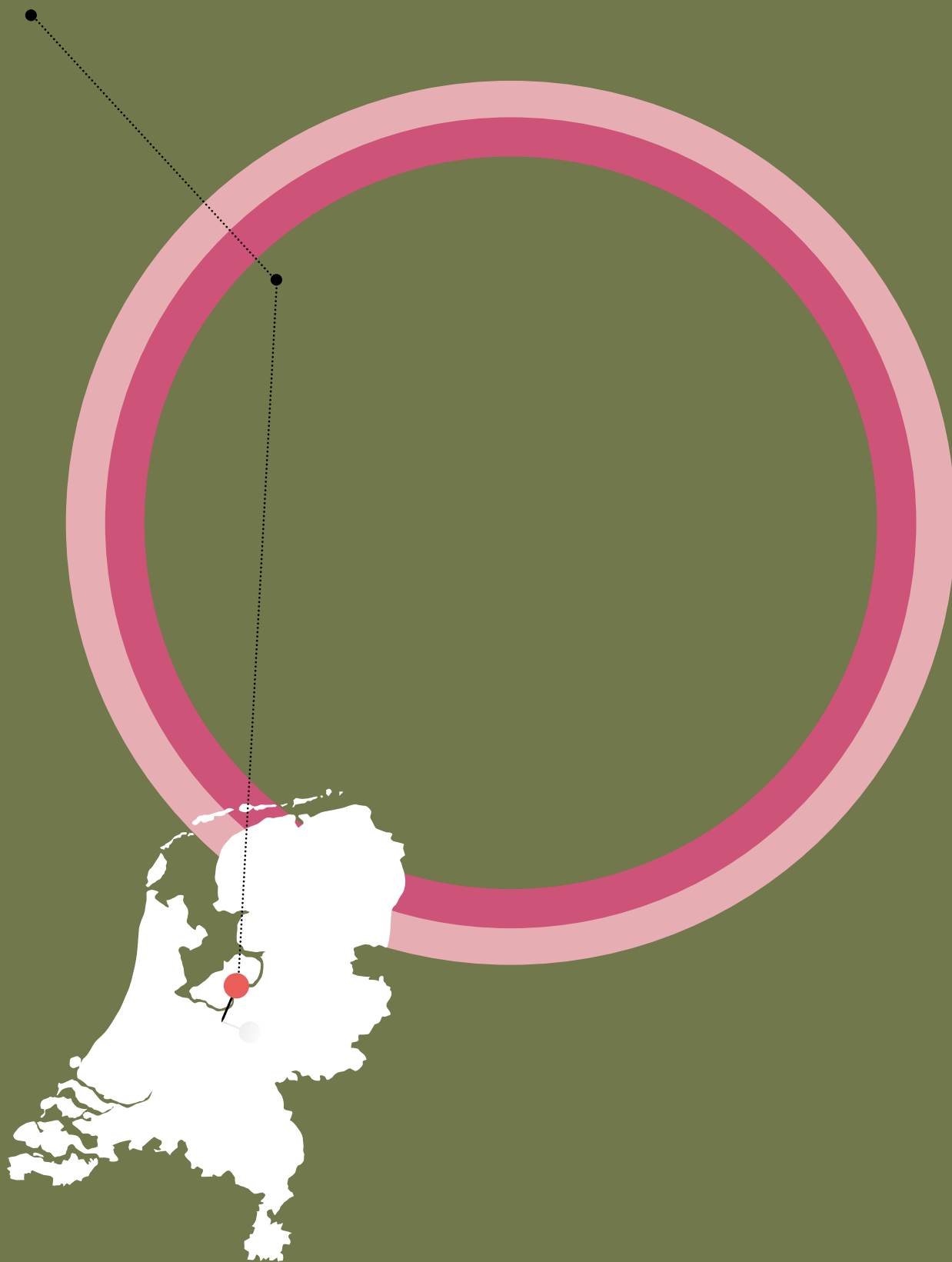

Hoofdstuk 7

VATHORST COLLEGE

HOE HOUD JE KOERS ALS JE WILT BLIJVEN VERNIEUWEN?

STA AF EN TOE STIL OM VOORUIT TE KOMEN

Zelfstandig leren is één van de pijlers van het Amersfoortse Vathorst College. De innovatieve school bestaat tien jaar, heeft bijna duizend leerlingen en draait nu goed, maar dat ging zeker niet vanzelf. 'Het is gelukt dankzij ons geweldige team en het bestuur dat ons bleef steunen.'

DE SCHOOL

NAAM: Vathorst College, Amersfoort

FUNCTIE: Voortgezet onderwijs, openbare school voor vmbo-t, havo en vwo.

ONDERWIJSVISIE: Kunst en cultuur, thematisch onderwijs, zelfstandig leren en digitale ondersteuning.

AANTAL LEERLINGEN: 920

AANTAL MEDEWERKERS: 93

LEEFTIJD: 12-18 jaar

OPGERICHT IN: 2005 (vanaf 2010 in het huidige gebouw)

WEBSITE: www.vathorstcollege.nl

Leerhuizen vormen de kern van jullie onderwijs. **Waarom? En hoe werkt een leerhuis?**

Elly Loman: “Een leerhuis is een ruimte ter grootte van zo’n vijf traditionele klaslokalen. In elk leerhuis – we hebben er zeven – kunnen maximaal vier klassen tegelijk. De leerlingen werken zelfstandig of in groepjes, in blokken van negentig minuten. En er zit een instructieruimte aan vast, waar je als leraar zo’n twintig minuten instructie mag geven.”

Paul Pashley: “De kracht van ons onderwijs is dat een leerling voor een deel zelf zijn tijd kan invullen. Er staat wiskunde op het rooster, maar na een korte instructie van de docent gaan de leerlingen aan de slag. De een gaat sommen maken, de ander moet bijvoorbeeld nog een presentatie voor geschiedenis voorbereiden. Zo leer je prioriteiten stellen. Die eigen verantwoordelijkheid zit verweven in alles wat we doen.

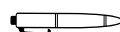
Het eerste jaar gebruiken we om de leerlingen op weg te helpen. We besteden veel aandacht aan het plannen en organiseren van het eigen werk. Sommigen kunnen uit zichzelf al goed plannen, of komen van een basisschool waar al erg zelfstandig wordt gewerkt. En voor leerlingen die er nog niet zo goed in zijn, hebben we een weektakensysteem met een stoplichtplanning: rood voor de opdrachten die ze nog moeten doen, oranje voor waar ze aan bezig zijn en groen voor de afgeronde taken.

In het begin van het eerste jaar plannen we ook alle zes weken van een lesperiode voor de leerlingen in, later alleen de eerste twee weken. En aan het einde van het jaar hebben ze het te pakken.”

Dat zelfstandig plannen en werken, kan dat ook zonder leerhuizen?

Elly: “Hoe meer vrijheid je leerlingen geeft, hoe meer je hun autonomie aanspreekt. Dan gaan ze op hun eigen manier aan het werk, op de manier die bij hen past. Ze maken in hun hersenen dopamine aan en komen in een flow. En die vrijheid krijgen de leerlingen bijna automatisch in zo’n leerhuis: de ruimte maakt klassikaal, docentgestuurd onderwijs niet mogelijk.

Toen we in 2010 in dit gebouw kwamen, heerste er eerst euforie: wat een prachtig pand. Maar na een paar weken vroegen sommige docenten zich af of ze stukken van zo’n leerhuis konden gaan afschermen, door wanden te maken van gestapelde kluisjes van de leerlingen. Dan zouden er dus weer lokalen ontstaan. Ik dacht: o jee, hoe moet ik dáár nu mee omgaan? Uiteindelijk zijn we uitgekomen op een middenweg, halfhoge kastenwanden. Maar inmiddels vragen veel mensen of die wandjes weer weg kunnen. We ervaren ze nu als een barrière in het leerhuis, ze geven ons minder overzicht.”

DE MENSEN

ELLY LOMAN (57) rector

DRIJFVEER: "Ik wil jonge volwassenen de weg laten vinden die bij hen past. Dat doe ik gedreven en, hopelijk, met verstand van zaken."

WIE INSPIREERT JE?

"De 77-jarige schilder David Hockney, want hij blijft zich steeds ontwikkelen. Hij werkt nu bijvoorbeeld op een iPad. Hockney is geïnteresseerd in de wereld en voedt zichzelf met nieuwe, mooie en gekke dingen."

PAUL PASHLEY (42) afdelingsleider jaar 1

DRIJFVEER: "Ik wil leerlingen helpen. En dan niet alleen bij het verwerven van kennis en vaardigheden, maar ook bij hun ontwikkeling als mens."

WIE INSPIREERT JE?

"Vroeger speelde ik op hoog niveau cricket en ik heb veel bewondering voor Peter Cantrell. Dat is een speler die elke week wist te bewijzen dat hij in de wereldtop thuishoorde. Het is alleen jammer dat hij zo'n individualist is: hij kon anderen niet meetrekken naar de top."

HOE WERKT HET VATHORST COLLEGE?

- ☞ Alle leerlingen zijn verdeeld over zeven leerhuizen. Een leerhuis bestaat uit een grote ruimte voor meer dan honderd leerlingen, waar ze zelfstandig en in groepjes werken. Daarnaast zijn er kleinere ruimtes voor instructie.
- ☞ De eerste twee jaar zijn er dakpangroepen: vmbo-t/havo en havo/vwo. Vmbo-t is vanaf het derde leerjaar homogeen samengesteld, havo en vwo vanaf het vierde leerjaar.
- ☞ In het onderwijs spelen dans, theater, muziek en beeldende vorming een grote rol.
- ☞ Het onderwijs wordt voor een groot deel gegeven aan de hand van thema's. In de onderbouw komen in drie jaar achttien cultuur-historische thema's aan de orde.
- ☞ In de thema's zijn aardrijkskunde, geschiedenis, economie, science en de kunstvakken zoveel mogelijk samengevoegd. Het vak Nederlands is ook volledig bij de thematische aanpak betrokken.
- ☞ Sommige vakken, zoals wiskunde, lenen zich minder of soms niet voor een integratie binnen een thema. Deze vakken worden dan afzonderlijk behandeld. In de bovenbouw laat de school de thematische opbouw meer los om de kennis van een bepaald vak te verdiepen.
- ☞ Het onderwijs is digitaal georganiseerd. Leerlingen maken gebruik van een eigen laptop. Vakgroepen plaatsen hun zelfgemaakte opdrachten, lesstof, uitleg, voorbeelden en hulpmiddelen op de elektronische leeromgeving van Moodle.
- ☞ De lesstof is een mix van zelfontworpen materiaal en bestaande methoden. Daarnaast benutten docenten buitenlandse sites (bijvoorbeeld Khanacademy.org), flipping the classroom en input van andere Pleion-scholen. In de onderbouw werken ze voor 90% met eigen materiaal, met Schooltas van Thieme (digitaal) en een enkel basisboek. In de bovenbouw is die verdeling 50/50.

Waarom spelen kunst en cultuur zo'n belangrijke rol in jullie onderwijs?

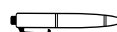
Elly: "De leeftijd van twaalf tot achttien jaar is een prachtige levensfase. Er gebeurt veel met je. Soms is het ook een onzekere, zoekende periode. Kunst is dan een mooie uitlaatklep voor je gevoelens. En de kunstvakken geven ons de ruimte om leerlingen te leren samenwerken."

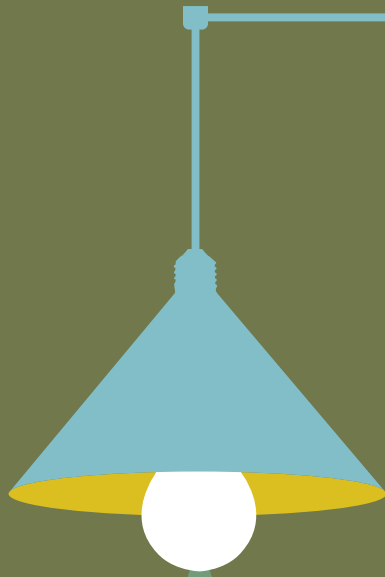
Paul: "Ik ben niet met kunst opgevoed, maar ik zie dat die vakken leerlingen helpen bij het ontwikkelen van hun persoonlijkheid. Daarnaast leren kinderen bij de kunstvakken vaardigheden die ze in alle facetten van hun leven nodig hebben: feedback geven en ontvangen, presenteren en samenwerken. Ze leren hun grenzen te verleggen en hun creativiteit wordt gestimuleerd."

HOE MEER VRIJHEID JE LEERLINGEN GEEFT, HOE MEER JE HUN AUTONOMIE AANSPREEKT

Had het Vathorst College ook een ander onderwerp kunnen kiezen om zich mee te profileren, zoals sport?

Elly: "Ik denk dat zo iets momenteel niet zou passen naast het kunstprofiel. Vanochtend was ik ontroerd door een voorstelling van leerlingen, waarbij ze met dans lieten zien hoe een middeleeuwse stad zich ontwikkelt. Dan staan de leerlingen echt in een creatieve modus. Muziek, theater en dans knallen rechtstreeks je hart in."

*Leerlingen zien bewegen
zonder gêne, om met
hun dans een verhaal
te vertellen*

**DAT IS
PRACHTIG**

VISIE

Paul: “Leerlingen zien bewegen zonder gêne, om met hun dans een verhaal te vertellen, dat is prachtig. Al kunnen jongens dat lastig vinden. Basisscholen vertellen ons wel eens dat jongens daarom niet naar het Vathorst willen. Maar als ze hier eenmaal zijn, horen we van hun ouders dat die jongens het echt geweldig vinden. Dat ze zó vrij zouden worden, hadden ze niet verwacht.”

Jullie onderwijs vindt gedeeltelijk plaats aan de hand van cultuurhistorische thema's. Waarom?

Elly: “We willen het liefst geen onderwijs geven in losse vakken, omdat de wereld nu eenmaal ook niet uit losse onderdelen bestaat: er is altijd samenhang. Maar die cultuurhistorische invulling, een keuze uit de begintijd, begint wel een beetje te knellen. We gaan de thema's breder maken, zodat je er bijvoorbeeld ook een onderwerp als duurzaamheid in kwijt kunt. Als je veel eigen materiaal ontwikkelt, dan wil je mee kunnen bewegen met de actualiteit.

Maar verder werken die thema's prima. Ik zie bijvoorbeeld dat het landelijk curriculum aardrijkskunde grotendeels nog hetzelfde is als dertig jaar geleden, en dat wij er als school in slagen om daar nog een schepje kennis bovenop te doen met onze thema's. Plus dat we er ook goede examenresultaten mee halen.”

Paul: “En vergeet de bijdrage aan de persoonsvorming niet. Door het zelfstandig werken binnen de thema's ontdekken de leerlingen ook hun eigen drijfveren, blokkades en voorkeuren.”

DOCENT

Is het moeilijk om docenten te vinden die passen bij jullie onderwijsconcept?

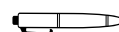
Paul: “Inmiddels hebben we zoveel naamsbekendheid dat we een bepaald slag docenten aantrekken. Wie al dertig jaar in het onderwijs zit en wil blijven doen wat hij of zij altijd al deed, zal hier niet snel solliciteren. En wie niet mee kan of wil in ons onderwijssysteem, zal het hier ook niet lang volhouden.”

Elly: “We zijn de afgelopen jaren snel gegroeid, we hebben zo'n zeventig mensen aangenomen. Bij de werving en selectie benadruk ik altijd dat mensen moeten weten waaraan ze beginnen. Ons onderwijssysteem is nooit af, dus denk mee. En wees gerust dwars, maar ga niet alleen aan de rem hangen. Die werving ging niet altijd goed, daar ben ik eerlijk over.

Het is belangrijk mensen ruimte te geven. Daarom organiseren we ook veel studiedagen voor de docenten. Waar staan we voor, welke cultuur willen we neerzetten, hoe pak jij bepaalde zaken aan? Je moet af en toe stilstaan om vooruit te komen.”

Paul: “Een van onze succesfactoren is dat we goede feedback geven. Met bijvoorbeeld intervisie en didactische coaching. Daarbij filmen we elkaar, waarna we de opnames bespreken. En dan blijft het niet bij 'goed gedaan'. Want wát ging er dan precies goed? Het proces in de groep, de inhoud van de lesstof, de houding van de docent? Didactische coaching is dé kwaliteitsimpuls van ons onderwijs.”

WE WILLEN HET LIEFST GEEN ONDERWIJS GEVEN IN LOSSE VAKKEN, OMDAT DE WERELD NU EENMAAL OOK NIET UIT LOSSE ONDERDELEN BESTAAT

HET CONCEPT

Zo is het Vathorst College ontstaan

In Amersfoort schiet rond 2005 de Vinex-wijk Vathorst uit de grond. In een nieuwe wijk hoort natuurlijk een nieuwe school. En, zoals dat vaker gaat in Vinex-wijken, ontstaat het idee dat die school ook best vernieuwend onderwijs kan verzorgen.

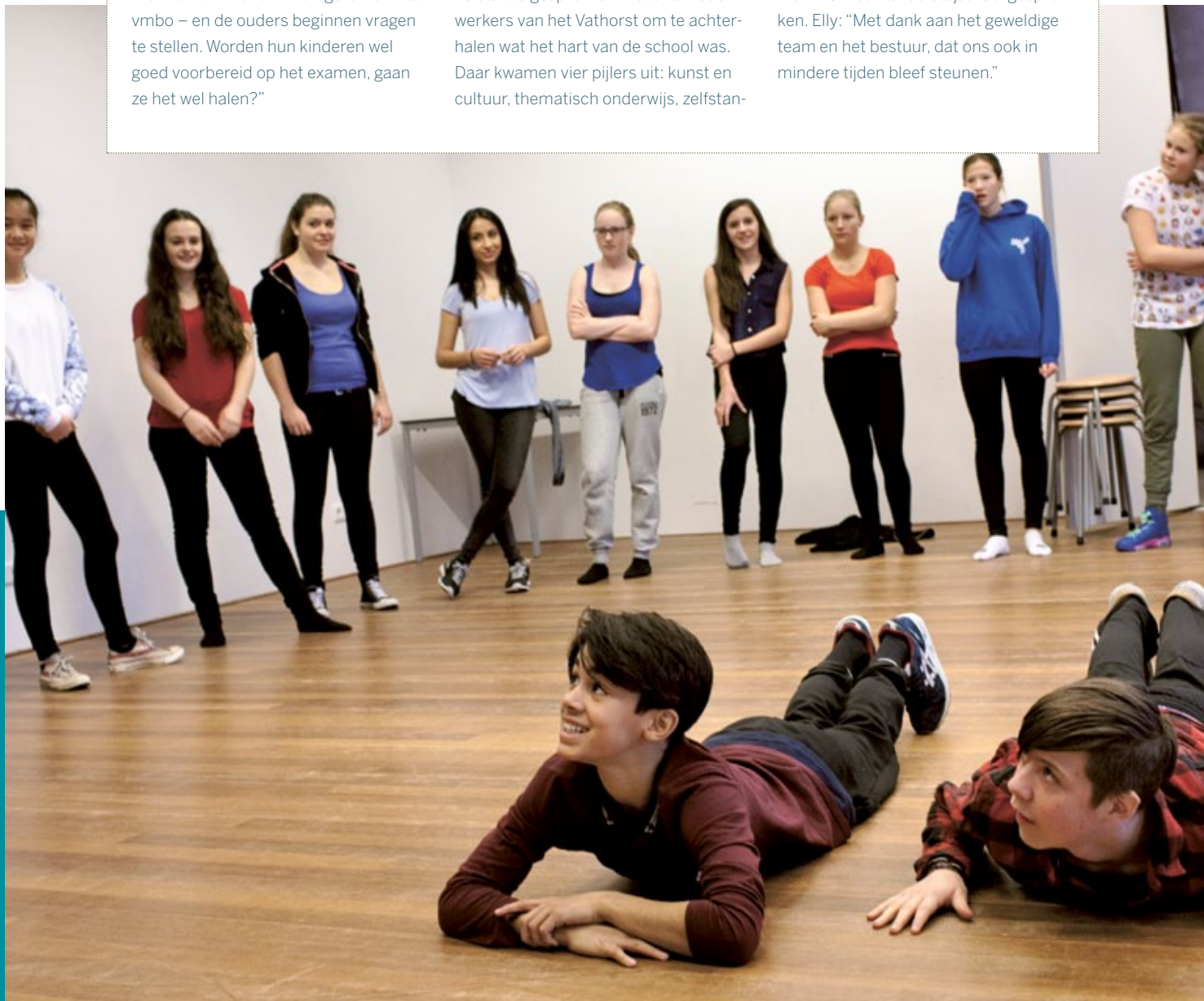
Zo ontstond in 2005 het Vathorst College, waar kunst, cultuur en thematisch onderwijs centraal staan. De huidige rector, Elly Loman, trad aan in 2008: "De eerste directeur had echt een geweldig concept neergezet. Maar in het derde jaar dreigt vernieuwend onderwijs een beetje in te zakken, en dat gebeurde ook hier. De euforie van het pionieren is verdwenen, het eindexamen komt in zicht – in elk geval van het vmbo – en de ouders beginnen vragen te stellen. Worden hun kinderen wel goed voorbereid op het examen, gaan ze het wel halen?"

Ook begonnen de aanmeldingen iets terug te lopen. De opdracht voor Elly was om de school meer te profileren en de bovenbouw goed op poten te zetten. Ze had zin in vernieuwing: "Van huis uit ben ik lerares aardrijkskunde. En ik zag dat de leerlingen soms ongemotiveerd in de banken hingen, omdat wij, de docenten, ze niet genoeg wisten aan te spreken met ons onderwijs."

Vóór haar overstap naar het Vathorst College was ze conrector in Hoorn. Elly: "Daar heb ik geprobeerd om mijn team mee te krijgen bij de invoering van de nieuwe Tweede Fase van het voortgezet onderwijs. Dat lukte maar gedeeltelijk. Ik wilde daarom heel graag écht vergaand gaan vernieuwen."

Ze startte gesprekken met alle medewerkers van het Vathorst om te achterhalen wat het hart van de school was. Daar kwamen vier pijlers uit: kunst en cultuur, thematisch onderwijs, zelfstan-

dig leren en digitale ondersteuning. Ze zette, heel praktisch, het eindexamenjaar vmbo op poten. "Toen onze eerste lichting leerlingen eindexamen ging doen, was er nog geen programma van toetsing en afsluiting. En geen enkele docent had ooit eerder een examenklas gedraaid. Daar schrok ik wel van." Meteen koppelde ze de onervaren docenten aan collega's die wel ervaring hadden met examenklassen. Elly: "Ik heb gezegd: 'Wat er ook gebeurt, we gaan een onwijs goed resultaat neerzetten.' En van onze eerste lichting is inderdaad honderd procent geslaagd." Inmiddels gaat het heel goed met het Vathorst College: er zijn bijna duizend leerlingen en er is dit schooljaar een maximum aantal eerstejaars afgesproken. Elly: "Met dank aan het geweldige team en het bestuur, dat ons ook in mindere tijden bleef steunen."

Elly: “Helemaal in de lijn van John Hattie, de onderzoeker die benadrukt hoe belangrijk feedback is. Voor leerlingen, maar vooral voor onszelf als lerend team. We moeten met elkaar in gesprek blijven. Vernieuwen en de flexibiliteit die daarbij hoort, dat vraagt veel van mensen. Het moet niet zo zijn dat ik zeg: ‘Zo moet het.’ We bouwen ons onderwijs samen, wel zorg ik ervoor dat we op koers blijven. Het is de weg van de lange adem, en we kunnen trots zijn dat we op die innovatieve weg zijn. Haal energie uit wat goed gaat. Kijk, als iemand zegt: ‘Maar Elly, ik kan dit nog niet. Mag ik training op dat gebied?’ Prima, natuurlijk. Het kan alleen niet zo zijn dat een docent meldt: ik werk altijd vanuit de ‘busopstelling’ en ik stuur ook leerlingen de klas uit. We willen je helpen, maar het moet duidelijk zijn voor leerlingen en ouders wat we hier doen. En dat betekent soms dat je afscheid moet nemen van mensen.”

Welke rol speelt ict op het Vathorst College?

Elly: “Het was voor ons vanzelfsprekend dat we digitaal aan de slag gingen. En de rol van ict is verder langzaam gegroeid door ‘trial and error’. Het begon met: hoe bewaar je je documenten en presentaties in de digitale boekenkast? En inmiddels hebben we een fijne leeromgeving gebouwd in Moodle. Dat is een gratis, open leeromgeving, die je weer verder kunt ontwikkelen en aanpassen. Alle lesstof en opdrachten staan erin. Maar we werken ook in de cloud, bijvoorbeeld met Google Docs. En ongemerkt gebruiken we toch veel verschillende systemen, zoals Gmail, en Magister voor de administratie. Nu zijn we aan het nadenken of we al die toepassingen niet kunnen bundelen in één overzichtelijk dashboard, of op een platform waarvandaan ze allemaal te benaderen zijn.”

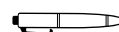
HET KAN ALLEEN NIET ZO ZIJN DAT EEN DOCENT MELDT: IK WERK ALTIJD VANUIT DE ‘BUSOPSTELLING’ EN IK STUUR OOK LEERLINGEN DE KLAS UIT

Paul: “Want er ontstaat toch wildgroei. Er doken bijvoorbeeld eigen websites van vakgroepen op. Dat is prima, maar leerlingen en ouders wisten niet meer waar ze bepaalde informatie konden vinden. We zijn nu bezig om de zaak weer te stroomlijnen.”

Werken jullie met methodes of digitale programma’s?

Paul: “Bij ons staat de didactische aanpak voorop: hoe willen we werken met de leerlingen? Docenten produceren bij een groot aantal vakken vervolgens eigen digitale opdrachten en lesmateriaal. Ook daar ontstond enige wildgroei en daarom hebben we een format opgesteld dat voorschrijft op welke manier je materiaal eenduidig en herkenbaar maakt voor de leerlingen.”

Elly: “Iedereen mag zelf lesmateriaal uitwisselen, de een maakt daar meer gebruik van dan de ander. Laatst was iemand op het IJburg College om te kijken hoe ze het daar doen. Als ze mooie dingen maken, dan delen ze hun documenten bijvoorbeeld in Google Docs. Ook daarin wil ik de ruimte geven. We zijn een beetje af van alles organiseren aan de voorkant. En uiteindelijk is iedereen toch stiekem trots als ze zelfgemaakt materiaal kunnen gebruiken. Dat blijft.”

TIPS VAN HET VATHORST COLLEGE

➡ **Stel een goed team samen.**

Bouw een team van ervaren en onervaren krachten, jong en oud, mensen uit het onderwijs en uit een ander vak. Een mooie mix werkt het beste.

➡ **Bedenk of alle teamleden willen vernieuwen.**

Als je dat niet zelf kunt kiezen, bijvoorbeeld bij een bestaande school, bespreek dan: willen we dit echt? Zoek samen de noodzaak.

➡ **Bedenk of alle teamleden kunnen vernieuwen.**

Wij zijn niet allemaal vernieuwers. Bied mensen scholing aan als ze wel de motivatie hebben, maar nog niet de kunde.

➡ **Inspireer en overtuig teamleden.**

Als je niet je mensen kunt kiezen, dan moet je eerst inspireren en overtuigen dat vernieuwing noodzakelijk is. En als je merkt dat de meerderheid het begint te voelen, dan gaan!

➡ **Vernieuw door regelmatig stil te staan.**

Neem de tijd voor vernieuwing. Organiseer minstens vijf studiedagen per jaar om te onderzoeken of je nog op koers ligt. Halen we onze wensen en visie? Blijf je afvragen of wat je doet nog innovatief is.

➡ **Neem een fluïde horizon.**

Zorg dat je visie nog niet zo is ingevuld

dat je niks kunt met nieuwe inzichten die je gaandeweg opdoet. De koers blijft hetzelfde, maar misschien loopt de weg niet via A, maar B.

➡ **Bekijk hoe je je onderwijsstelsysteem dynamisch houdt.**

Zorg dat je hypes kunt filteren. Hoe kijk je bijvoorbeeld naar robotisering? Benut hier de kracht van samenwerkingsverbanden als Pleion.

➡ **Geef niet zomaar op.**

Vernieuwen is een kwestie van de lange adem.

Bespaart het geld, zelf digitaal lesmateriaal ontwikkelen?

Elly: “De wiskunde-sectie gaf aan niets te kunnen met het digitale materiaal op internet en wilde een boek. Dat vond ik goed als ze ook met een plan kwamen om het boek geleidelijk aan te vervangen door zelf digitaal materiaal te maken. We kunnen dat bekostigen door het geld dat we op methodes besparen.

Dus ja, we houden geld over van de boekenvergoeding. En dat geld geven we uit aan schrijftijd. Al zou ik graag nog meer tijd willen geven aan docenten om lesmateriaal te actualiseren of nieuwe dingen te ontwikkelen. Tijd is daarbij het pijnpunt. Of eigenlijk een OCW-hobbel, want docenten moeten veel lesgeven, er is maar weinig ontwikkeltijd.”

Paul: “Onze aanpak, waarbij leerlingen veel digitale opdrachten maken, zorgt wel dat we onszelf soms gek maken met nakijkwerk, terwijl de computer aardig wat van dat werk van ons zou kunnen overnemen. Daar is nog een wereld te winnen.”

Hoe geven jullie 21ste eeuwse vaardigheden een plek in het curriculum?

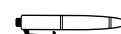
Elly: “In het eerste en het tweede jaar hebben wij mediawijsheid op het programma staan, want we gingen er iets te veel van uit dat de leerlingen ‘digital natives’ waren: dat ze alles al wisten. Vooral brononderzoek doen en het interpreteren van zoekresultaten levert problemen op. We leren kinderen nu kritisch kijken naar wat ze op internet vinden. Daarnaast besteden we in het eerste leerjaar ook aandacht aan praktische zaken als het organiseren van al je werk op je eigen laptop. En we leren leerlingen hoe ze binnen Google Drive documenten kunnen delen, zodat ze samen in hetzelfde document kunnen werken aan een presentatie of werkstuk.”

UITEINDELIJK IS IEDEREEN TOCH STIEKEM TROTS ALS ZE ZELFGEMAAKT MATERIAAL KUNNEN GEBRUIKEN

En hoe meet je die vaardigheden?

Paul: “We onderzoeken dat nu met enkele andere Pleion-scholen, Kennisnet en TNO. TNO heeft een test ontwikkeld waarmee je zaken als zelfstandigheid en samenwerkend leren in beeld kunt brengen. Die digitale test hebben we al eens toegepast, en we zagen dat onze leerlingen vorderingen maken op het gebied van samenwerkend leren. We zijn hierover in gesprek met de Onderwijsinspectie, die dit onderzoek met warme belangstelling volgt. Ook de inspectie is gebaat bij een goede manier om deze vaardigheden met scholen te kunnen bespreken.”

Elly: “De samenwerking via Pleion blijkt hierbij ook een mooie manier om met nieuwe ontwikkelingen kennis te maken en om ervaringen te delen. We hebben veel steun aan elkaar. Van een losse vereniging, worden we steeds meer een groep met van elkaar lerende scholen. En naast de kring van schoolleiders willen we binnen Pleion graag een kring van docenten opzetten, zodat ook docenten van verschillende scholen van elkaar kunnen leren.”

OBSTAKELS**Pionieren is arbeidsintensief. Jullie zijn tien jaar bezig: wordt het makkelijker met de jaren?**

Elly: “Het blijft hard werken. Ik zie op dit moment bijvoorbeeld dat de mensen in onze vmbo-t het soms moeilijk hebben. Ik geef zelf ook les, en ik weet dat ik die leerlingen óók wel eens achter het behang zou willen plakken. In dit onderwijs moet je als leerkracht dan een groter gedragsrepertoire hebben.”

Paul: “Want wij sturen nóóit iemand het lokaal uit. Ik werk hier vier jaar, maar er is nog nooit een leerling naar me toegestuurd. Dat was op mijn vorige school wel anders. We gaan steeds in gesprek: wat gebeurt er nu, wat deed dat met je? En dan proberen we de relatie te herstellen. Dat is mooi, maar het blijft ontzettend arbeidsintensief.”

Elly: “Ik hoorde laatst de metafoor dat jongvolwassenen op een hele grote olifant zitten: hun emoties. En dat die olifant soms alle kanten op knalt. Dat hoort bij de leeftijdsgroep. En de kunst is om daar als docent rustig bij te blijven. De ene keer lukt dat beter dan de andere.”

TOEKOMST**Waar staan jullie over vijf jaar? Hoe groot gaan jullie worden?**

Elly: “We hebben 920 leerlingen, en 970 is echt het maximum voor dit gebouw en onze didactische aanpak. Daarom hebben we een groeibeperking ingesteld: volgend jaar kunnen we niet meer dan 170 nieuwe brugklassers toelaten.”

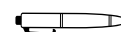
Paul: “En we proberen te sturen in onze voorlichting. Want dit is een jonge wijk, met heel veel kinderen. We willen liever niet dat ouders uit gemak gaan kiezen voor de dichtstbijzijnde school. We hopen dat ze echt voor ons onderwijsconcept komen.”

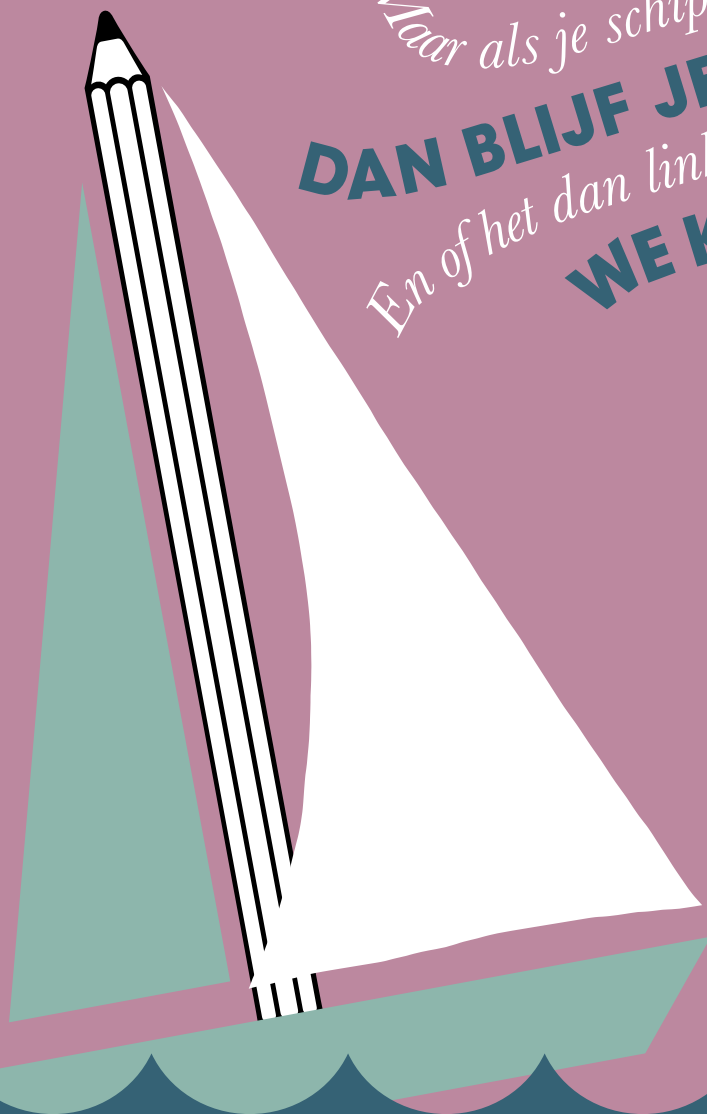
DE VERHOUDING TUSSEN TRADITIONEEL ONDERWIJS EN VERNIEUWEND ONDERWIJS IS NU IN NEDERLAND ZO'N 80/20. DAT ZOU VAN MIJ BEST 50/50 MOGEN WORDEN

Elly: “Er zijn genoeg goede scholen die het op een andere, traditionele manier doen. En dat moeten ze vooral ook blijven doen. Nou ja, de verhouding tussen traditioneel onderwijs en vernieuwend onderwijs is nu in Nederland zo'n 80/20. Dat zou van mij best 50/50 mogen worden.”

Paul: “Ik zal niet zeggen dat het Vathorst College voor elk kind geschikt is. Een leerling die echt meer aan het handje genomen wil worden, kan beter niet voor ons kiezen. Maar andere scholen zouden best wat kunnen leren van de manier waarop wij ons onderwijs vormgeven. Al was het alleen maar omdat het bij ons wél lukt om de leerlingen gemotiveerd te houden.

Er zijn ook steeds meer traditionele scholen op zoek naar een manier om onderwijs te bieden die beter past bij de huidige generatie leerlingen en de moderne maatschappij. Die bezoeken ons en denken dan: ja, daar moeten we naartoe!”

Maar als je schip tegenwind krijgt,
DAN BLIJF JE OP KOERS.
En of het dan linksom of rechtsom gaat,
WE KOMEN ER

ALS JE ONDERWEG NIEUWE INZICHTEN OPDOET, DAN IS HET BELANGRIJK DAT JE VISIE NIET ZO DICHTGETIMMERD ZIT DAT JE DIE NIET MEER KUNT AANPASSEN

Wat is het geheim van jullie succes?

Elly: “Toen ik hier kwam, moesten we kantelen. Het liep niet helemaal lekker en dan analyseer je waarom dat zo is. Als je onderweg nieuwe inzichten opdoet, dan is het belangrijk dat je visie niet zo dichtgetimmerd zit dat je die niet meer kunt aanpassen.

We hebben de laatste zeven jaar gebikkeld om dit resultaat te bereiken. Dat is een lange adem. Het is jammer als je bijvoorbeeld bij een pilot van een jaar vernieuwend onderwijs ziet dat bestuurders, zodra ze weerstand krijgen, meteen de stekker eruit trekken. Ik ben blij dat destijds, met het Nieuwe Leren, de durf er was om iets nieuws te beginnen. Daar hebben wij op voortgeborduurd. Maar als je schip tegenwind krijgt, dan blijf je op koers. En of het dan linksom of rechtsom gaat, we komen er.”

